

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
judecători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de către
avocatul Brînză Victor în numele inculpatului Samson Iurii, prin care se solicită
casarea deciziilor Colegiilor penale ale Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016 și
din 02 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Samson Iurii Xxxx, născut la xxxx, originar și
domiciliat în Xxx, s. Xxx.

**Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:**

1. 07.05.2015 – 07.08.2015 (prima instanță);
2. 22.09.2015 – 01.04.2016 (instanța de apel);
3. 20.10.2016 – 02.12.2016 (instanța de apel);
4. 03.02.2017 – 26.04.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul
penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 07 august 2015,
Samson Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.312
alin. (2) lit. a) Cod penal și în baza acestei legi, i s-a aplicat pedeapsă sub formă de
închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip
semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o
anumită activitate.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate,
inclusiv pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 24 februarie
2015, lui Samson Iurii i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni
închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de
dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Samson
Iurii la data de 11 iunie 2012, fiind audiat în calitate de martor în cauza penală nr.

2014420722, după ce a fost preîntâmpinat de răspundere penală pentru declarație mincinoasă, conform art. 312 Cod penal, a declarat că la data de 01 mai 2012 în jurul orelor 05:00, agenții de pază particulară „Bercut” Iliescu Nicolae și Buzgan Oleg, l-au maltratată pe el și pe prietenul său Rusu Ion, în incinta marketului „Nina Corn”, fără ca ultimii să opună rezistență, astfel Iliescu Nicolae și Buzgan Oleg fiind învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal. Ulterior, în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond și Curtea de Apel Chișinău, martorul Samson Iurii și-a schimbat declarațiile date în cadrul urmăririi penale, invocând că acțiunile colaboratorilor de pază particulară „Bercut” Iliescu Nicolae și Buzgan Oleg, au fost o reacție de apărare la acțiunile violente ale sale și ale lui Rusu Ion, ca rezultat prin sentința Judecătorei Botanica din 30 decembrie 2013 și decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014, inculpații Iliescu Nicolae și Buzgan Oleg, au fost achitați de învinuirea înaintată în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, din motiv că fapta a fost săvârșită în stare de legitimă apărare.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Samson Iurii, a prezentat cu bună știință declarații mincinoase organului de urmărire penală, legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave, prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel la data de 10 august 2015 de către avocatul Tacu Aliona în numele inculpatului Samson Iurii, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Samson Iurii să fie achitat din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016 apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

5. La data de 03 octombrie 2016 împotriva sentinței a declarat apel și inculpatul Samson Iurii, prin care a solicitat admiterea apelului său cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat următoarele aspecte.

În cadrul examinării cauzei penale în care a fost audiat de către instanța de judecată în calitate de martor pentru evenimentele petrecute la data de 01 mai 2012 a dat declarații mincinoase, deoarece colaboratorii de pază particulară „Bercut” Iliescu Nicolae și Buzgan Oleg l-au impus să facă astfel de declarații, în favoarea lor, pentru ca aceștia să nu fie pedepsiți penal, făcând presiuni asupra sa și a mamei sale, amenințându-i. A mai invocat că în instanța de fond la examinarea cauzei penale în privința sa nu s-a prezentat din frică, însă îi pare rău.

6. La data de 11 octombrie 2016 împotriva aceleiași sentințe a declarat apel și avocatul Brînză Victor în numele inculpatului Samson Iurii, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței și aplicarea în privința inculpatului Samson Iurii a prevederilor Legii nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și încetarea procesului în legătură cu amnistia.

În motivarea cerințelor sale apelantul a invocat următoarele aspecte.

S-a invocat dezacordul cu sentința contestată considerându-se că la emiterea hotărârii s-au încălcat criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, inculpatului fiindu-i aplicată o pedeapsă prea aspră, inequitabilă, nefiind luat în considerare faptul că acesta are la întreținere un copil minor, cu vârsta de 6 luni din relația de „concubinaj” cu o minoră. La fel, și de faptul că infracțiunea de care se învinuiește inculpatul a fost comisă ca rezultat al constrângerilor fizice și psihice la care a fost supus el și mama sa, atât din partea organului de urmărire penală cât și din partea angajaților agenției de securitate „Bercut”. De asemenea, și că inculpatul este angajat în câmpul muncii și încearcă să se integreze în societate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, apelurile au fost respinse ca nefondate și menținută sentința fără modificări.

7.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Samson Iurii, iar probelor examinate, le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art. 101 CPP.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că instanța de fond a examinat cauza penală de învinuire a lui Samson Iurii de comitere a infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal, în baza art.321 Cod de procedură penală în lipsa inculpatului, ultimul fiind anunțat în căutare, la baza sentinței primei instanțe fiind puse declarațiile lui Samson Iurii din cadrul urmăririi penale, conform cărora, fiind audiat în calitate de învinuit, a declarat că recunoaște vina și sincer se căiește. A menționat că în luna mai anul 2012, în timp ce era cu prietenii săi, au fost agresați de către angajații agenției de securitate „Bercut”, în privința cărora a fost pornită o cauză penală, în care avea calitatea de martor. Pe parcursul examinării cauzei penale în Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, la magazinul la care activează mama sa, au venit colaboratorii agenției de securitate „Bercut”, și insistau ca el să se apropie pentru a discuta cu ei. A mai susținut că l-au influențat fizic și psihologic, indicându-i ce să spună în instanța de judecată. După ce a fost audiat în instanța de fond, angajații agenției de securitate „Bercut”, la fel, deseori îl căutau la domiciliu, îl amenințau pentru ca să-și schimbe declarațiile (f. d. 90, vol. I)

Cu toate că inculpatul Samson Iurii și-a recunoscut vina și a depus cerere cu privire la aplicarea Legii privind amnistia, din esența celor declarate în ședința instanței de apel, pînă la finalizarea audierii, acesta indică că a fost influențat atât psihologic cât și fizic pentru a-și schimba declarațiile, rezultă că acesta nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, negînd căința sinceră.

Luînd în considerare cele menționate, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a stabilit vina lui Samson Iurii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal, care este dovedită integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și anume:

- prin declarațiile date în cadrul audierii în instanța de apel, în calitate de martor

a cet. Samson Iurii Xxx (f. d. 16, vol. I);

- prin circumstanțele stabilite în procesul-verbal al ședinței de judecată din 12 martie 2014 (f.d.47-50);

- prin circumstanțele de fapt ce au stat la baza deciziei din data de 19 martie 2014, unde Samson Iurii a declarat că la data de 01 mai 2012, aflându-se în magazinul „Nina Com” SRL din str. Sarmizegetusa 15/1, mun. Chișinău împreună cu Rusu Ion Xxx și Boboc Igor Xxx, fiind nemulțumit de unele prețuri ale magazinului, Rusu Ion Xxx a cerut condica pentru sugestii și reclamații. După ce au fost scoși afară cearta s-a intensificat. Rusu Ion a continuat cu amenințări de aplicare a forței fizice, iar Iliescu Nicolae Xxx și Buzgan Oleg Xxx, au aplicat gazul lacrimogen, iar de către Buzgan Oleg Xxx a fost aplicat bastonul cu cauciuc. Samson Iurii Xxx fiind audiat în calitate de martor și în cadrul ședinței Curții de Apel Chișinău și-a menținut aceste declarații (f.d.43-46);

- prin declarațiile date în cadrul audierii în calitate de martor a cet. Samson Iurii din data de 11 iunie 2012 (f. d. 42);

- prin circumstanțele de fapt ce au stat la baza sentinței din 30 decembrie 2013, unde fiind audiat Samson Iurii Xxx în calitate de martor a declarat că la data și circumstanțele nominalizate între partea vătămată Rusu Ion, inculpații Iliescu Nicolae și Buzgan Oleg a avut loc un conflict. A mai declarat, că împreună cu partea vătămată Rusu Ion mai era el și cu Boboc Igor Xxx. A precizat că ei trei erau în stare de ebrietate, iar partea vătămată Rusu Ion a inițiat o ceartă cu vânzătoarea Guștiuc - Beșliu Azarina Xxx, iar când inculpații Iliescu Nicolae și Buzgan Oleg i-au rugat să iasă afară și să plece acasă, ei au continuat cearta. La solicitările altor cumpărători din magazin au fost scoși afară, iar cearta s-a intensificat, continuând cu amenințări și aplicarea forței, din care considerente în privința lor a fost aplicat mai întâi gaz lacrimogen de către inculpatul Iliescu Nicolae, apoi cu bastonul de cauciuc de către inculpatul Buzgan Oleg. La fel, a menționat că până a fi scoși afară, partea vătămată Rusu Ion a răsturnat mai multe cutii în magazin. Afară, cineva din cumpărători s-au indignat de acțiunile inculpaților Iliescu Nicolae și Buzgan Oleg, dar aceștia le-au spus că ei nu vor să se liniștească. A mai precizat că Iliescu Nicolae a telefonat la poliție, după ce au plecat la IP Botanica a DP mun. Chișinău, unde au dat declarații în legătură cu cele întâmplate. Față de inculpații Iliescu Nicolae și Buzgan Oleg, pretenții nu are, întrucât consideră, că aceștia au acționat legal în coraport cu dâșii, care s-au comportat incorect (f.d.26).

Instanța de apel a constatat, că Samson Iurii a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal, prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, organului de urmărire penală, legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave, or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

În viziunea instanței de apel, întemeiate sunt și reținerile instanței de fond asupra personalității inculpatului Samson Iurii, care anterior condamnat prin sentința

judecătoriei Anenii Noi din 08 octombrie 2012, în temeiul art.264¹ alin (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, nu a fost executată, iar prin încheierea nr.21-10/13 din 24 aprilie 2013 a fost înlocuită cu închisoarea și executată. La fel, fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 24 februarie 2015 în temeiul art. 174 alin.(1) Cod penal, a fost condamnat la 4 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă 2 ani, considerent din care prima instanță a aplicat prevederile art. 84 alin.(4) Cod penal. La fel, de întemeiată a fost și constatarea instanței de fond cu privire la neaplicarea în privința inculpatului a pedepsei complementare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, stabilind că acesta nici pînă la condamnare nu a avut careva ocupații certe, considerent din care se respinge și argumentul apelanților precum că inculpatul este angajat în câmpul muncii și încearcă să se integreze în societate, or, la materialele cauzei nu au fost prezentate probe întru confirmarea acestei afirmații.

Circumstanțe care atenuează ori agravează răspunderea inculpatului Samson Iurii Victor nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal al RM, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Samson Iurii Victor, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților cât și a altor persoane, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a considerat că inculpatul Samson Iurii urmează a fi condamnat în baza art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal, prin numirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, cumulându-i parțial pedeapsa aplicată anterior și neexecutată și stabilindu-i pedeapsă definitivă de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de exercita o anumită activitate.

Cu referire la argumentul apelanților precum că condamnarea lui Samson Iurii Victor prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 07 august 2015 cade sub incidența art. 6 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța de apel îl respinge ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că Samson Iurii nu întrunește condițiile prevăzute în art. 1 alin. (1) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care stabilește că prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sînt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentînd risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

Aliniatul (2) al art. 1 din aceeași lege, prevede că căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Conform art.57 alin.(1) și (2) Cod penal, persoana care pentru prima oară a săvîrșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvîrșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune. Persoana care, în condițiile alin. (1), a săvîrșit o infracțiune de altă categorie poate fi liberată de răspundere penală numai în cazurile prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod.

Prin urmare, se reține în acest sens că din esența declarațiilor inculpatului Samson Iurii Victor date în cadrul urmării penale cît și din cadrul instanței de apel rezultă că acesta nu-și recunoaște vina, indicînd că a fost influențat atît psihologic cît și fizic pentru a-și schimba declarațiile.

Mai mult ca atît, se reține și faptul că potrivit art. 10 lit. d) și e) al legii menționate, prevederile art. 1-9 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute inclusiv de art. 174-175¹ din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002. De asemenea, nu se aplică persoanei care a săvîrșit infracțiunea prevăzută la art. 166¹ alin. (2)-(4), precum și persoanei care a săvîrșit asupra minorilor infracțiunile prevăzute la art. 171-175¹, 201, 206, 208-208² din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Totodată, luînd în considerare și faptul că inculpatul Samson Iurii Victor a fost condamnat pentru concurs de infracțiuni, conform art. 10 lit. j) al aceleiași legi, prevederile art. 1-9 nu se aplică persoanei condamnate pentru concurs de infracțiuni căreia, cel puțin pentru una dintre infracțiuni, îi sînt aplicabile prevederile lit. a)-g).

8. Hotărîrile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către avocatul Brînză Victor în numele inculpatului Samson Iurii, care sunt depuse :

8.1. – la data de 19 octombrie 2016, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 11), 12) și 13) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a acestora, cu încetarea procesului penal din motivul intervenirii amnistiei, prin Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a

de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- aplicarea pedepsei a fost înlăturată de un act de amnistie;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpatului;
- la stabilirea pedepsei, atât prima instanță cât și instanța de apel au aplicat necorespunzător prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal;

- recurentul consideră că pedeapsa aplicată lui Samson Iurie este inechitabilă, iar instanțele judecătorești inferioare nu au luat în considerare faptul că:

- inculpatul are la întreținere un copil cu vârsta de 6 luni din concubinaj cu o minoră;

- infracțiunea de care este acuzat Samson Iurie a fost comisă ca rezultat al constrângerilor fizice și psihice la care a fost supus el și mama acestuia, atât din partea organelor de urmărire penală, cât și din partea angajaților agenției de securitate „Bercut”;

- inculpatul este angajat în câmpul muncii și încearcă să se integreze în societate după o condamnare;

- atât sentința primei instanțe cât și decizia instanței de apel contestate sunt prea severe în coraport cu faptele încriminate d-lui Samson Iurie, fiind emisă în lipsa inculpatului și fără a i se oferi posibilitatea de a avea un avocat ales, fiind apărat de un avocat numit din oficiu;

- condamnarea d-lui Samson Iurie la închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni în coraport cu fapta ce i se încriminează și cu consecințele survenite este nejustificată;

- recurentul menționează că pedeapsa aplicată lui Samson Iurie nu va contribui la reeducarea lui, ci îi va provoca suferințe fizice, înjosindu-l și va priva un minor și copilul lor de șase luni, de unicul întreținător;

- în același timp, recurentul menționează, că la 09.09.2016 a intrat în vigoare Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, iar sentința din 07.08.2015 a Judecătorei sector Botanica mun. Chișinău de condamnare a d-lui Samson Iurii cade sub incidența art.6 al Legii menționate.

8.2. – la data de 23 ianuarie 2017, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Samson Iurii să-i fie aplicată o pedeapsă cu suspendarea executării pedepsei.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- judecarea cauzei de către Judecătoria Botanică mun. Chișinău a avut loc fără citarea legală a inculpatului Samson Iurii. Inculpatul Samson Iurii nu a primit citații de la Judecătoria Botanică mun. Chișinău privind examinarea cauzei penale, de care a fost condamnat. Recurentul menționează că instanța s-a limitat doar la constatarea existenței în dosar a certificatului eliberat de Inspectoratul de poliție Botanică mun. Chișinău precum că dl Samson Iurii este anunțat în căutare, fără a cita inculpatul în modul stabilit de art. 319 din Codul de procedură penală.

Prin examinarea de către Judecătoria Botanică mun. Chișinău a cauzei penale de învinuire a dlui Samson Iurii, în ordinea art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin. (6) din Codul de procedură penală, a fost împiedicat accesul inculpatului Samson Iurii la justiție, or, alin. (1) al art. 19 din Codul de procedură penală statuează că, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod;

- la stabilirea pedepsei atât Judecătoria Botanică mun. Chișinău cât și Curtea de Apel Chișinău au aplicat necorespunzător prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal;

- condamnarea dlui Samson Iurie la închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni în coraport cu fapta ce i se încredințează și cu consecințele survenite este nejustificată;

- recurentul menționează că pedeapsa aplicată lui Samson Iurie nu va contribui la reeducarea lui, ci îi va provoca suferințe fizice, înjosindu-l și va priva un minor și copilul lor de șase luni, de unicul întreținător.

9. Pe marginea recursurilor declarate procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea acestora, deoarece recursul declarat la 19.10.2016 nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 CPP, iar recursul declarat la 23.01.2017 este vădit neîntemeiat.

10. Verificând argumentele recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal consideră, că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, din următoarele considerente.

10.1. Cu privire la recursul ordinar declarat de către avocatul Brînză Victor în numele inculpatului Samson Iurii depus la data de 19 octombrie 2016, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs, potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra

inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală (în red. 05.04.2012), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor dosarului, la data de 01 aprilie 2016 la pronunțarea dispozitivului deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016, avocatul Negru Cristina a fost prezentă și totodată a fost informată că pronunțarea deciziei motivate v-a avea loc pe data de 03 mai 2016 (f. d. 197, vol. I), aceasta neprezentându-se la data aceasta (f. d. 198, vol. I). Ulterior, data pronunțării fiind amânată pentru data de 17 mai 2016 (f. d. 198, vol. I).

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate la 17 mai 2016 a expirat la 17 iunie 2016.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 zile de contestare cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursul depus de avocatul Brînză Victor a fost declarat la 19 octombrie 2016, adică aproximativ peste 4 luni de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Reieșind din aceste circumstanțe se constată, că termenul de 30 zile de atac cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat de avocatul Brînză Victor, deoarece recursul în cauză a fost declarat de el la 19 octombrie 2016, prin urmare, Colegiul penal consideră că recursul în cauză a fost depus peste termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Mai mult, recurentul nici nu a solicitat repunerea în termen a recursului ordinar.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat la 19 octombrie 2016 de avocatul Brînză Victor în numele inculpatului Samson Iurii este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

10.2. Cu privire la recursul ordinar declarat de către avocatul Brînză Victor în numele inculpatului Samson Iurii depus la data de 23 ianuarie 2017, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu privire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, conform căruia cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, Colegiul penal consideră că este unul declarativ și neîntemeiat și menționează că conform recipisei, Samson Iurie a primit copia rechizitoriului la data de 29 aprilie 2015 (f. d. 102, vol. I). La fel, inculpatul a fost legal citat pe adresa care a indicat-o chiar el în procesul-verbal de audiere a învinuitului din 17 aprilie 2015 (f. d. 90, vol. I), el semnând pe avizul de recepție că a primit citația (f. d. 110, vol. I).

Prin încheierea din 25 iunie 2015 s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Samson Iurie, din motiv că acesta nu locuiește pe adresa menționată anterior, locuind pe alte adrese necunoscute instanței.

La data de 07 august 2015 a fost pronunțată sentința în privința lui Samson Iurii în prezența avocatului din oficiu Tacu Aliona, care a atacat-o cu apel (f. d. 153, vol. I).

În acest sens, se constată că instanțele de judecată au întreprins toate măsurile legale pentru informarea inculpatului și a celorlalți participanți la proces, pentru a asigura participarea acestora la ședința de judecată, fiind îndeplinite cerințele esențiale pentru asigurarea unui proces echitabil, în sensul art. 6 CEDO, (*cauza Kattan vs România din 21.01.2014*), adică prima instanță și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri - citații pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal constată că temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură

penală, hotărîrea cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului Brînză Victor în numele inculpatului Samson Iurie.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Samson Iurie privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărîrii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d.16-17, vol. II), instanța de apel expunîndu-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că erorile de drept invocate de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocată în recursul declarat de recurent, potrivit căreia hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei, în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, Colegiul penal constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii contestate.

Colegiul penal reține că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și

a altor persoane.

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal atestă, că potrivit sentinței primei instanțe, inculpatul Samson Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate. Conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 24 februarie 2015, i-a fost stabilită lui Samson Iurie pedeapsă definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Colegiul penal subliniază că sancțiunea art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 200 la 800 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.

În acest context, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Samson Iurie, pentru infracțiunea comisă, și anume declarația mincinoasă legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave, instanța de apel nu a comis erori de drept, deoarece a aplicat inculpatului pedeapsă echitabilă, reieșind din prevederile art. 61, 75 Cod penal, ținînd cont de gravitatea infracțiunii în baza căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat și de prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Brînză Victor în numele inculpatului Samson Iurie. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

10.3. În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Brînză Victor în numele inculpatului Samson Iurie și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lor, deoarece

recursul din 19 octombrie 2016 este declarat peste termen, iar recursul din 23 ianuarie 2017 este vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Brînză Victor în numele inculpatului Samson Iurii, în cauza penală privindu-l pe **Samson Iurii Xxx**, împotriva :

- deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016, deoarece este declarat peste termen;

- deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 iunie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda